



proces-verbaal

RECHTBANK 'S-GRAVENHAGE

nevenzittingsplaats Utrecht

Sector Civiel
Handelskamer

zaaknummer / rekestnummer: 279686 / HA RK 09-449

**Proces-verbaal van voortzetting van voorlopig getuigenverhoor, gehouden op
23 maart 2011**

in de zaak van

1. **J. POOT**,
wonende te Zwitserland,
2. **P.J. POOT**,
wonende te Wassenaar,
3. de besloten vennootschap
B.V. LANDVISION,
gevestigd te Schiphol-Rijk,
4. de besloten vennootschap
CHIPSHOL HOLDING B.V.,
gevestigd te Schiphol-Rijk,
5. de besloten vennootschap
CHIPSHOL 2000 B.V.,
gevestigd te Schiphol-Rijk,
verzoekers,
advocaat mr. M.Ch. Kaaks.

tegen

DE STAAT DER NEDERLANDEN
zetelend te 's-Gravenhage,
verweerder,
hierna: de Staat,
advocaat mr. G.J.H. Houtzagers.

De zitting wordt gehouden in het gebouw van deze rechtbank ingevolge de beschikking van deze rechtbank van 21 april 2010.

Tegenwoordig zijn mr. J.M. Eelkema, rechter-commissaris, en mr. E. Wesemann, griffier.

Na uitroeping van de zaak verschijnen:

- de heer J. Poot in persoon;
- de heer P.J. Poot in persoon en als vertegenwoordiger van de vennootschappen;
- de heer C.A.W. Poot, jurist bij Chipshol Holding;
- mr. Kaaks advocaat voornoemd;
- mr. A.I.M. van Mierlo, advocaat te Rotterdam, raadsman van Poot c.s.;
- mr. Houtzagers advocaat voornoemd;
- mr. S.M. Kingma, advocaat te 's-Gravenhage, raadsman van de Staat.

Mr. Kaaks verklaart dat twee getuigen zijn opgeroepen, die zijn verschenen.

De rechter-commissaris gaat over tot het getuigenverhoor. De getuigen doen opgave van hun naam, voornamen, leeftijd, beroep en woon- of verblijfplaats en delen mee dat zij tot partijen niet in familie- of dienstbetrekking staan, alles tenzij hierna anders staat vermeld. De getuigen leggen op de bij de wet bepaalde wijze de voorgeschreven eed/belofte af de gehele waarheid en niets dan de waarheid te zullen zeggen.

Henricus Franciscus Maria Hofhuis, oud 64 jaar, van beroep rechter, wonende te Den Haag, legt de belofte af en verklaart

Op vragen van de rechter-commissaris antwoord ik als volgt.

1. Ter voorbereiding op het verhoor vandaag heb ik de beschikking van de rechtbank waarin dit voorlopig getuigenverhoor is toegestaan nog eens gelezen. Verder heb ik berichten in de pers hierover gelezen. Onlangs ben ik gehoord door de rechter-commissaris in strafzaken bij de rechtbank in Utrecht over deze kwestie in ruime zin. U vraagt of ik de laatste maanden contact heb gehad met andere getuigen in deze zaak of andere betrokkenen bij deze kwestie. Ik heb Van Delden gesproken uitsluitend om hem te vertellen over datgene wat hij de volgende dag in de krant zou lezen namelijk dat Bakker, president van de rechtbank Den Haag, een brief had gestuurd naar de advocaten in deze zaak. Ik heb ook met Bakker gesproken zoals in zijn brief staat vermeld. Met andere getuigen of betrokkenen heb ik volgens mij geen contact gehad.
2. Ik ben 1 oktober 2001 president geworden van de rechtbank Den Haag. Deze functie heb ik vervuld tot 1 januari 2008. Daarna ben ik bij deze rechtbank blijven werken tot op heden.

Op vragen van de advocaten van verzoekers antwoord ik als volgt.

3. U vraagt wanneer ik bij de rechter-commissaris in strafzaken ben geweest. Ik kijk in mijn agenda en zie dat dat op 8 maart 2011 was. Ik werd gehoord in het kader van een gerechtelijk vooronderzoek. Het verhoor ging in het bijzonder over mijn bekendheid van horen zeggen met de auteur van de anonieme brief.
4. U vraagt waarom ik met Van Delden heb gesproken. Ik ken hem persoonlijk goed en hij was mijn voorganger als president bij de rechtbank Den Haag. Hij was ook betrokken bij deze zaak. Om deze redenen heb ik hem ingelicht, omdat ik het vervelend zou vinden als hij zoiets in de krant zou lezen. Van Delden heeft mij aangehoord en gezegd dat het een vervelend dilemma voor mij was. Ik heb er verder inhoudelijk niet met hem over gesproken.

Op vragen van de rechter-commissaris antwoord ik als volgt.

5. Het klopt dat zich iemand bij mij heeft gemeld die heeft gezegd de anonieme brief die in dit dossier zit te hebben geschreven. U vraagt mij wie dat was. Ik verzoek u bij de beantwoording van de vraag naar de identiteit van de auteur van de brief de behandeling van de zitting met gesloten deuren te laten plaatsvinden. De persoon heeft mij in vertrouwen hierover verteld en nu moet ik dat vertrouwen schenden. Ik beseef dat die persoon ook als getuige gehoord zal worden en dat de identiteit ook bekend zal worden, maar ik vind het van belang dat dit niet direct op straat ligt. Verder zijn er bijzondere redenen waarom ik dit verzoek doe, maar die kan ik niet in de openbaarheid vertellen zonder al teveel prijs te geven.

Nadat de advocaten van beide partijen hun standpunt hebben gegeven, is de zitting geschorst. Na de schorsing vraagt de rechter-commissaris aan de getuige of de bijzondere redenen zien op de eerbiediging van de persoonlijke levenssfeer van de betrokkene. De getuige zegt dat dit zo is. De rechter-commissaris zegt dat zij een nadere toelichting bij het verzoek wil horen buiten aanwezigheid van het publiek om te kunnen beoordelen of er een grond is om een uitzondering te maken op het beginsel van de openbaarheid.

Na de toelichting van de getuige bij zijn verzoek, beslist de rechter-commissaris met instemming van beide partijen dat een gedeelte van het verhoor van de getuige buiten

aanwezigheid van het publiek zal plaatsvinden in verband met de eerbieding van de persoonlijke levenssfeer van de auteur van de anonieme brief.

Op vragen van de rechter-commissaris antwoord ik als volgt.

6.

[REDACTED]

Op vragen van de advocaten van verzoekers antwoord ik als volgt.

Het publiek wordt weer binnen gelaten.

Op vragen van de rechter-commissaris antwoord ik als volgt.

8. U vraagt mij hoe het gesprek met die persoon is gegaan. Begin december ontving ik een e-mail van iemand, die ik verder de betrokkene zal noemen, die werkzaam is bij de rechtbank. In de e-mail gaf de betrokkene aan mij iets in vertrouwen te willen zeggen. Ik weet niet meer precies in welke woorden dit er stond. Ik was een paar dagen weg en heb toen ik terug was de betrokkene teruggemailed. Dit heeft geleid tot een gesprek tussen ons. Ik weet niet meer precies wanneer dat was, omdat ik in die tijd ook nog een week ben weggeweest, maar volgens mij was dit vrijdag 4 december of de maandag een volle week later. De betrokkene kwam mijn kamer binnen en zei direct: "Kalbfleisch heeft wel met Westenberg gesproken". Omdat in de pers net berichten waren verschenen over dit voorlopig getuigenverhoor, was het mij onmiddellijk duidelijk waar het over ging. Ook was het mij onmiddellijk duidelijk dat dit een puissante mededeling was. Ik wist van de anonieme brief in dit dossier en vroeg direct aan de betrokkene: "Weet jij wie de anonieme brief heeft gestuurd?" De betrokkene schrok, wilde het duidelijk niet zeggen maar gaf toch antwoord en zei: "Dat heb ik gedaan." Ik heb gevraagd: "Hoe weet je dat dan?" De betrokkene was er niet helemaal meer zeker van, maar dacht dit ofwel één op één van Kalbfleisch te hebben gehoord, ofwel aanwezig te zijn geweest in de kamer van Westenberg, toen Kalbfleisch daar binnen kwam en zei dat die zaak speelde en dat hij ermee in zijn maag zat. Ik heb er verder niet op doorgevraagd, vond dat ook mijn taak niet om dat te doen. De tussen aanhalingstekens geplaatste teksten herinner ik me niet letterlijk, maar het waren woorden van een dergelijke strekking.
9. Ik heb gezegd dat ik het lastig vond wat nu te doen. Betrokkene vond het vreselijk dat het zo'n dilemma voor mij was. Betrokkene was juist naar mij gekomen in vertrouwen en zei het nooit aan iemand anders te hebben verteld. Ik vond het een probleem omdat ik het belang van een integere rechtspraak zag. Ik heb gezegd dat ik zou nadenken over wat te doen. Na enige dagen heb ik er met betrokkene verder over gesproken. Ik heb gevraagd of betrokkene naar de president zou gaan, omdat ik vond dat die het hoorde te weten. Betrokkene wilde dat niet en heeft voor zover ik

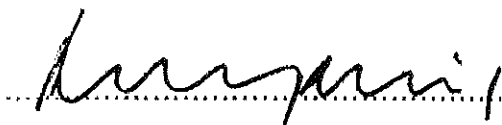
weet tot nog toe ook niet met de president hierover gesproken. Bakker kent de identiteit van betrokkene dus niet. Betrokkene heeft gezegd een brief te zullen schrijven aan Kalbfleisch en dat is ook gebeurd. Ik heb die brief even gelezen, dit was ergens voor de kerst. Een dag of veertien later vertelde betrokkene mij dat er een antwoordbrief was gekomen van Kalbfleisch. Deze brief heb ik ook even gelezen. Dit was 2 of 3 januari. In de brief van betrokkene aan Kalbfleisch stond hetzelfde als aan mij was verteld, namelijk dat Kalbfleisch wel met Westenberg had gesproken. In de antwoordbrief van Kalbfleisch stond dat betrokkene zich vergiste, dat het zo niet was gegaan, dat hij in die tijd niet in dezelfde sector werkte als Westenberg en niet met Westenberg had gesproken. Ik heb toen tegen betrokkene gezegd dat ik vond dat dit bij Bakker bekend moest worden en dat we er of samen heen konden gaan, of dat betrokkene zou gaan of ik. Betrokkene gaf aan niet naar Bakker te gaan, dus toen ben ik gegaan.

Op vragen van de advocaten van verzoekers antwoord ik als volgt.

10. Ik had een tweedaagse cursus gegeven op woensdag 2 en donderdag 3 december. Toen ik donderdag aan het einde van de dag op de rechtbank terugkwam, zag ik de e-mail. Die was van die dag of de dag ervoor. Ik kende de afzender als medewerker van de rechtbank. Ik heb in het eerste gesprek met betrokkene de inhoud van de anonieme brief niet doorgelopen. Na de eerste mededeling van betrokkene dat Kalbfleisch wel met Westenberg had gesproken was het mij, zoals ik al heb verklaard, onmiddellijk duidelijk waar dit op sloeg. Ook in de rest van het gesprek was het duidelijk dat het ging over contact tussen Westenberg en Kalbfleisch over de Chipshol-zaak die destijds bij de rechtbank liep.
11. U zegt dat het eerste gesprek met betrokkene op 4 of 14 december geweest moet zijn en vraagt of ik daarna met betrokkene nog over de inhoud van de anonieme brief heb gesproken. Nee, ik heb op geen enkele manier onderzoek gedaan naar wat er feitelijk was gebeurd. Het is daarna vooral gegaan over mijn dilemma. De beweegredenen van betrokkene om de anonieme brief te schrijven zijn wel aan de orde geweest. Betrokkene gaf aan het onrechtvaardig te hebben gevonden dat Westenberg vol in de wind stond, iets in deze trant. De anonieme brief was ook gericht aan een journalist van de Nieuwe Revu die over Westenberg had geschreven. Ook is aan de orde geweest waarom betrokkene er nu mee kwam en waarom bij mij. Er was over deze zaak weer in de pers geschreven, dus het speelde weer. Voor betrokkene was het een probleem iets te weten waar betrokkene met niemand over gesproken had. Over dit dilemma wilde betrokkene met mij in vertrouwen spreken. Betrokkene kwam bij mij omdat ik president was geweest, maar nu niet meer als zodanig fungeerde. Betrokkene dacht zo bij iemand terecht te komen die geen formele verantwoordelijkheid droeg. Verder keek betrokkene kennelijk tegen mij aan als iemand aan wie je in vertrouwen iets kunt vertellen. Het was juist niet de verwachting van betrokkene om op deze manier de openbaarheid te zoeken.
12. Het toeval wilde dat ik kort voor het mailtje van betrokkene was gebeld door de rijksrecherche die mij wilde horen over de aangifte tegen Westenberg. Het verhoor zou half december plaatsvinden. Al kon ik me niet goed voorstellen dat een vraag naar deze kwestie aan de orde zou komen, ik heb wel tegen betrokkene gezegd dat als dit zou gebeuren ik naar waarheid zou verklaren. Daar schrok betrokkene van. Op verzoek van de rijksrecherche is het verhoor verplaatst naar 30 december 2010 en dit onderwerp is niet aan de orde gekomen. Nadat Bakker zijn brief aan de advocaten in deze zaak had gestuurd, heeft de rijksrecherche mij verzocht aanvullend te verklaren. Ik ben opnieuw door twee rechercheurs gehoord, maar heb

-
- mij niet vrij gevoeld de naam van betrokkene in dit verhoor vrij te geven. Het klopt dat ik bij de rechter-commissaris in strafzaken de naam wel heb genoemd. Ik had ook tegen betrokkene gezegd dat ik in rechte daar wel over zou moeten verklaren.
13. U vraagt of in de brief van betrokkene aan Kalbfleisch ook iets van een aansporing stond om iets recht te zetten. Iets van die strekking stond wel in de brief, een soort appel om ermee voor de dag te komen.
 14. U vraagt of bij betrokkene verontwaardiging ook een rol speelde. Ik heb het opgevat als een worsteling bij betrokkene naar aanleiding van het feit dat de zaak recent weer speelde. Ik kan het niet als woede kwalificeren.
 15. U laat mij zien dat bovenaan de anonieme brief staat dat de informatie afkomstig is uit betrouwbare bron en vraagt of betrokkene hiermee op zich zelf heeft gedoeld. Dat neem ik aan. U vraagt of ik betrokkene als een betrouwbare bron zie. Daar kan ik als getuige alleen op zeggen dat ik geen concrete gegevens heb om betrokkene als onbetrouwbaar te beschouwen.
 16. Na het gesprek begin januari 2011 heb ik geen contact meer gehad met betrokkene. Betrokkene heeft een advocaat in de arm genomen en die heeft nog wel contact met mij gezocht. Dit was uitsluitend om zich zelf bekend te maken als zodanig. Ik heb met deze advocaat in eerste instantie gemaïld over de dag waarop ik als getuige gehoord zou worden. Later heb ik nog via deze advocaat aan betrokkene gevraagd of betrokkene zich zelf bekend wilde maken en of betrokkene alsnog zelf naar de president wilde gaan. Van de advocaat kreeg ik het negatieve antwoord op deze vragen. Deze advocaat is mr. C. Waling in Den Haag.
 17. Ik heb niet als rechter met betrokkene samengewerkt. Ik heb geen zakelijke of vriendschappelijke band met betrokkene, wel een goede collegiale band.
 18. U vraagt of het bestuur van de rechtbank Den Haag een onderzoek is gestart in deze kwestie. Niet dat ik weet.

Voorgelezen, volhard en getekend



Taxe: nihil